

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

1500 - Ο Πορτογάλος εξερευνητής Πέδρο Άλβαρες Καμπράλ φτάνει στη Βραζιλία.

1519 - Ο Ισπανός κατακτητής Ερνάν Κορτές ιδρύει οικισμό στη Βερακρούζ (Μεξικό).

1529 - Η συνθήκη της Σαραγόσα χωρίζει το ανατολικό ημισφαίριο ανάμεσα στην Ισπανία και την Πορτογαλία.

1821 - Λαμβάνει χώρα η μάχη της Αλαμάνας.

1827 - Τραυματίζεται σε μικροσυμπλοκή ο Γεώργιος Καραϊσκάκης κοντά στην Ακρόπολη, όπου και στρατοπέδευε, με αποτέλεσμα να πεθάνει μία ημέρα αργότερα, ανήμερα της εορτής του.

1864 - Το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών περνά νόμο περί εκδόσεως νομίσματος, με τον οποίο ορίζει ότι η επιγραφή In God We Trust θα τοποθετείται σε όλα τα νομίσματα των Η.Π.Α.

1866 - Ο Γεώργιος Σκούφος γίνεται δήμαρχος Αθηναίων.

1906 - Αρχίζουν στην Αθήνα οι Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες του 1906, οι οποίοι δεν αναγνωρίζονται πλέον ως μέρος των επίσημων Ολυμπιακών Αγώνων.

1915 - Ο βασιλιάς της Ελλάδος Κωνσταντίνος Α' προσβάλλεται από οξεία γρίπη, εκ της οποίας αναρρώνει κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, με μόνιμες συνέπειες πλέον να τον ταλαιπωρούν εξ αιτίας αυτής, μέχρι το τέλος της ζωής του το 1923.

1928 - Στις 22:14 εκδηλώνεται στην Κόρινθο ισχυρότατος σεισμός 6,3 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 20 άνθρωποι, να τραυματιστούν 30 και να καταστραφούν σχεδόν τα 2000 κτίρια της πόλεως.

1931 - Εγκαινιάζεται στην Αθήνα το Μουσείο Μπενάκη.

1941 - Β' Παγκόσμιος Πόλεμος: Βυθίζεται έξω από τις Λαγούσες νήσους το αντιτορπιλικό Υδρα IV.

Γεννήσεις

571 - Μωάμεθ, ιδρυτής του Ισλάμ

1724 - Ιμμάνουελ Καντ, Γερμανός φιλόσοφος

1870 - Βλαντιμίρ Λένιν, Ρώσος επαναστάτης

1899 - Βλαντίμιρ Ναμπόκοφ, Ρώσος συγγραφέας

1904 - Ρόμπερτ Οπενχάιμερ, Αμερικανός φυσικός

1916 - Γεχούντι Μενουχίν, Αμερικανός βιολιστής

1927 - Γιάννης Μιχαλόπουλος, Έλληνας ηθοποιός

1929 - Δημήτρης Μαρωνίτης, Έλληνας φιλόλογος

1937 - Τζακ Νίκολσον, Αμερικανός ηθοποιός

1943 - Χρήστος Ζερεφός, Έλληνας φυσικός

1945 - Ευστράτιος Δημητρίου, Έλληνας τραγουδοποιός

1955 - Ζεράρ Πέιπ, Αμερικανός συνθέτης

1957 - Ντόναλντ Τουσκ, Πολωνός πολιτικός

1994 - Τάμι Χέμπρου, Αυστραλή YouTuber

Θάνατοι

1459 - Ιωάννης Δ' Μέγας Κομνηνός, αυτοκράτορας της Τραπεζούντας

1616 - Μιγκέλ ντε Θερβάντες, Ισπανός συγγραφέας

1821 - Κύριλλος ΣΤ', Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

1939 - Γεώργιος Κατεχάκης, Έλληνας στρατιωτικός

1985 - Γιώργος Οικονομίδης, Έλληνας παρουσιαστής και στιχουργός

1994 - Ρίτσαρντ Νίξον, 37ος πρόεδρος των Η.Π.Α.

1998 - Θανάσης Σκορδαλός, Έλληνας μουσικός

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Πες μου πως βλέπεις την ιστορία για να σου πω ποιος είσαι, επίλογος Α'

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Αν τουλάχιστον, αφήναμε πίσω μας απογόνους με αξίες ανθρωπιστικές, που θα στερεώνανε τη δημοκρατία όπου κι' αν βρισκόμαστε, τότε, το εθνικό μέλλον δεν θα αντιμετωπιζόταν τόσο τραγικά.

Εκινήσαμε ετούτα τα κείμενα, με αφορμή την κατάσταση που επικρατεί μέσα στο ελληνόφωνο στοιχείο στην Αυστραλία. Το οποίο καθώς μετράει αδιέξοδα και συσσωρεύει θυμούς, γλιστρά εδώ και χρόνια στην ασυνεννοσία, σε εχθρότητα και τελικά σε δηλητηριώδη σχίσματα.

Όλοι γνωρίζουμε πια, με βεβαιότητα ότι το ελληνόφωνο στοιχείο στην Αυστραλία μειώνεται δραματικά με την είσοδο της τρίτης χιλιετηρίδας, έτσι που σε μια δεκαετία από σήμερα οι περισσότεροι οργανισμοί δεν θα υπάρχουν. Από την άλλη μεριά, μαθαίνουμε πως ο πληθυσμός του ελληνικού κράτους μειώνεται από το 2011, και προβλέπεται (Eurostat), ότι σε δύο δεκαετίες θα μειωθεί ο πληθυσμός στα επτά εκατομμύρια! Αυτές οι διαπιστώσεις και προβλέψεις, δημιουργούν ένα ψυχολογικό πανικό σε όσους είναι ακόμα ζωντανό εθνοτικά.

Αυτή η συρρίκνωση: (πληθυσμιακή στην Ελλάδα, και ελληνόφωνη στο εξωτερικό), δημιουργεί ταυτοτικά, ένα αίσθημα οντολογικού κενού. Καταλαβαίνουμε ότι βρισκόμαστε εμπρός σε ένα παρόν και μέλλον προκλητικό. Το οποίο θέτει στον καθένα βαριές υποχρεώσεις και καθήκοντα.

Αν τουλάχιστον, αφήναμε πίσω μας απογόνους με αξίες ανθρωπιστικές, που θα στερεώνανε τη δημοκρατία όπου κι' αν βρισκόμαστε, τότε, το εθνικό μέλλον δεν θα αντιμετωπιζόταν τόσο τραγικά. Επίσης από την άλλη μεριά, αν και η Εκκλησία μας, απέβαλε τον πατριαρχικό λόγο της, και υιοθέτησε έναν πιο σύγχρονο λόγο, που να αφομοιώνει τις απόψεις των επιστημών στους τομείς της ιστορίας, της κοινωνικής ανθρωπολογίας και της βιολογίας, και πάλι η υποχώρηση του ελληνικού εθνικού στοιχείου δεν θα αντιμετωπιζόταν τόσο τραγικά.

Βέβαια, με υποθέσεις: «Εάν» και «Κατά πόσο», δεν είναι δυνατό να διασκεδαστεί η ανησυχία για το ελληνικό εθνικό μέλλον στην Αυστραλία. Αντί για υποθέσεις και προφητείες για το μέλλον, καλό θα ήταν η παροικία να κάνει απολογισμό των ιστορικών πεπραγμένων της. Για να δούμε τι πήγε στραβά όλα αυτά τα χρόνια. Εκεί που πριν 20-30 χρόνια ήταν κοινή πεποίθηση ότι η παροικία θα στερεωθεί και θα αναπτυχθεί, σήμερα διαπιστώνεται από όλες τις πλευρές, ότι η αισιοδοξία εκείνη δεν στηριζόταν σε γεγονότα, παρά σε ψευδαισθήσεις. Σήμερα είναι κοινή διαπίστωση ότι το ανθρώπινο στοιχείο που αποτελούσε την παροικία έχει μειωθεί δραματικά, ενώ την ίδια στιγμή, οι νέοι μετανάστες που ήρθαν από την Ελλάδα εξ' αιτίας της τελευταίας οικονομικής κρίσης, δεν εντάσσονται στα

παραδοσιακά παροικιακά οργανωτικά σχήματα.

Τι μέλη γενέσθαι; Ποιο θα είναι το μέλλον της παροικίας από εδώ κι' εμπρός; Θα υπάρξει παροικία στο μέλλον; Και ποιο θα είναι το εύρος της;

Από τη δική μας μεριά, με τα άρθρα της σειράς αυτής, με τον τίτλο «Ιστορία και ιστορική συνείδηση», προσπαθήσαμε να δείξουμε ότι οι ρίζες της ασυνεννοσίας μέσα στην παροικία, ανάγονται στον ελληνικό πολιτισμικό «παρελθοντισμό», ο οποίος αποτέλεσε ανάχωμα στην ανάπτυξη δυνατής κοινωνίας πολιτών, και κατ' επέκταση εμπέδωσης ουσιαστικής δημοκρατίας.

Μεταφερμένος στη μετανάστευση, ο πολιτισμικός παρελθοντισμός, καθήλωσε πολλές οργανώσεις στο να λειτουργούν ως πολιτισμικά «γκέτο». Η στατική αντίληψη για την κουλτούρα, καθώς αναπαρήγαγε μιμητικά, ότι θεωρήθηκε παραδοσιακό ελληνικό, δεν επέτρεψε την ανάπτυξη ενός «αυτόνομου» μεταναστευτικού λόγου, που να αντιμετωπίζει κριτικά το ελληνικό παρελθόν και το αυστραλιανό παρόν. Ο μεταναστευτικός λόγος παρέμεινε εξαρτημένος από την εκάστοτε πολιτική συγκυρία στην Ελλάδα, τους ελληνικούς κομματικούς φορείς, και από ένα θρησκευτικό λόγο πατριαρχικό, αρνητικό στα νεώτερα ρεύματα της ανθρωπιστικής και επιστημονικής σκέψης. Η αδυναμία ανάπτυξης ενός αυτόνομου κριτικού μεταναστευτικού λόγου, κατεύθυνε τους θυμούς που συσσωρεύτηκαν από τα αδιέξοδα, σε μίσος εναντίον προσώπων και ομάδων. Σε λασπολογία και κτυπήματα κάτω από τη μέση.

Αυτά, είχαν ως αποτέλεσμα, δεκαετίες ολόκληρες, καχυποψίας και διασπάσεων, να συρρικνώσουν την ανθρώπινη βάση των οργανώσεων, με αποτέλεσμα οι παρέες να διοικούν τα συμβούλια. Η παρεοκρατία, ενώ εμφανίζεται από μια άποψη αποτελεσματική, διότι είναι δυνατό να παίρνονται γρήγορα αποφάσεις, έχει από την άλλη μεριά, έχει ένα μεγάλο μειονέκτημα: Η διοίκηση απομονώνεται από τα λίγα εναπομείναντα μέλη και από την παροικία γενικά. Οποιαδήποτε κριτική, ακόμα και η πιο καλόπιστη, αντιμετωπίζεται ως κακόβουλη και επιθετική. Αυτή η κατάσταση δίνει λαβή στην καχυποψία και σε φανταστικές ή πραγματικές κατηγορίες για οικονομικές ατασθαλίες. Επίσης, επιτρέπει να ευδοκιμήσουν πρακτικές νεποτισμού και ευκαιρίες για προσωπικά οφέλη. Όλη αυτή η κατάσταση αποψιλώνει την παραδοσιακή βάση των οργανώσεων και απωθεί τα παιδιά των μεταναστών, τα οποία αναζητούν στην ευρύτερη αυστραλιανή κοινωνία τη δική τους προσωπική καταξίωση. Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή.